

SBOROVÝ LIST

Farního sboru ČCE v Miroslavi

VÁNOCE 2017

Aj, růže rozvila se ze kmene krásného, jak zdávna čekala se, z druhu převzácného. Ten kvítek spanilý uprostřed noci temné my lidé spatřili.

Vážení přátelé, bratři a sestry, milý sbore,
prožíváme adventní dny ve sboru, v rodině i ve společnosti. Prožíváme čas, který nám byl přidán k počtu našich dnů. S vděčností se ohlížíme nazpět a s nadějí vyhlížíme dny příští. „Slávy Pán přichází opět, halelujah zpívejme...“ Předě dveřmi jsou Vánoce, svátky pokoje, radosti, naděje. Ne každý je prožívá v teple domova a v radostném společenství sboru. Pamatujme na ty, pro něž jsou letošní Vánoce dny bolesti a smutku, myslíme na ty, kteří ztratili naději. Rozsévajme radostnou zvěst evangelia, žijme svůj život, jak nejlépe umíme, otvírejme svá srdce i dlaně všem, které nám Bůh postavil do cesty. Nebudme malověrní. Přejeme vám požehnané Vánoce a hodně sil, radosti i Boží milosti v roce 2018.

Vaše staršovstvo

Advent: doba očekávání příchodu Páně

Přečtěme si několik krátkých textů k tématu adventu a Vánoc. Jde o svědectví různých lidí v různých životních situacích. Tato svědectví mohou i nás inspirovat, snad i my prožíváme advent jako očekávání příchodu Pána Krista.

Vězeňská cela je docela dobré přirovnání pro adventní situaci. Člověk doufá a dělá to či ono, ale dveře jsou zavřeny a mohou být otevřeny jenom zvenku.

(D. Bonhoeffer – německý evangelický farář a teolog, vězněný pro svou účast v protihitlerovském spiknutí, Berlín 1944)

Opět Vánoce (1955), druhé v kriminále. Předcházelo jim předvánoční období smutku a depresí, nejkritičtější období lidí odloučených od domova. Začínalo listopadem a stupňovalo se úměrně se zkracujícími dny, sílícími větry, mrazivými dešti a sněhovými závějemi. Přesto jsme intenzivně prožívali advent. Bylo nás několik, kteří jsme spolu s kněžími utvrzovali sebe i kamarády v naději, že vše špatné jednou skončí a – řečeno slovy staročeské adventní písně – "Hospodin přijde a všichni svatí jeho s ním, a bude v den onen světlo velké, aleluja."

(Z knihy Václava Vaško *Ne vším jsem byl rád*. Václav Vaško – vyznáním římský katolík, vězněný komunistickým režimem v padesátých letech pro své křesťanské a demokratické smýšlení)

Bože, stvořil jsi nás pro sebe, neklidné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě!

(Z knihy sv. Augustina *Vyznání*. Sv. Augustin – významný církevní otec latinského Západu, který se stal křesťanem až v dospělosti, inspirován slovem Písma a kázáním milánského biskupa Ambrože)

Narození Páně

To, co dnes slavíme, je náš svátek. Je to oslava příchodu Boha k člověku, aby člověk mohl přijít k Bohu, lépe řečeno vrátit se k němu...

Tím, že se s Kristem narodíme, budeme s ním ukřižováni, pohřbeni a vstaneme s ním z mrtvých. Tento krásný zvrat máme prožít my sami. Proto neslavme tento svátek po světsku, ale božsky...

Neoslavujme hodováním a pitkami, nepředstihujme se v nestřídmosti. Podle mne je nestřídmostí to, čeho je příliš a nad potřebu v době, kdy jiní hladoví a strádají přesto, že byli stvořeni z těžé hlíny a z týchž prvků jako ty. Tohle všechno přenechme pohanům, pohanským svátkům a slavnostem. My však máme uctívat „Slovo“ a radovat se z něho.

Radujme se „Slovem“, Božím zákonem a vyprávěními, která se vztahují k dnešnímu svátku, aby naše radost byla tomuto svátku přiměřená a nebyla cizí Tomu, který nás povolal...

(Úryvek z kázání Řehoře Naziánského na Narození Páně)

Tyto texty nám, bratři a sestry, připomínají, jak důležitý je pro nás a naši víru zaslíbený a také uskutečněný příchod Božího Syna do našeho světa a do našich životů. Adventní a vánoční evangelium nám zvěstuje, že Bůh nezůstává netečný. Nejde o suchopárnou teorii o Bohu, ale je živým svědectvím o tom, že se lze spoléhat na Boží dění v Ježíši Kristu i ve chvílích v životě velmi těžkých. Však tyto texty vyslovili a napsali živí lidé, kteří byli také stíhání deprese, nepřízní doby a lidskou zlobou. A stejně tak jako my i oni byli vystaveni tlaku nevíry a pochybnostem. Byli také znejistění vtíravým pocitem, že Bůh mlčí a nemá již co říct anebo že neumí a není schopen promluvit. A právě tito lidé našli Boží odpověď v tichém a pokorném Božím sklonění se v Kristu Ježíši.

Ať tak či onak, ať v malém společenství sboru Kristovy církve, ať už v osamění uprostřed nechápající a vůči Kristovu příchodu zcela lhostejné společnosti obce a rodin, ať už na lůžku nemocného, anebo u něj, ať už v bujarosti mládí, nebo unavenosti stáří...

Navzdory všemu v hloubce svých duší se radujeme, že Bůh promluvil a stále promlouvá ve svém Synu a že k nám přichází tak blízko, jak může být blízko člověk člověku, bratr bratru či sestra sestře. Že Bůh, jak se zpívá ve staré vánoční písni, v Kristově narození spojil božství s člověčenstvím.

Modlitba

Bůh na mne myslí. Bůh mě hledá.

Bůh je na cestě ke mně... Cesta je dlouhá.

Bůh vyšel ze svého nedosažitelného světla.

Šel k prorokům a vešel do jejich slov... Vešel do života vyvoleného národa.

Šel do základu lidské přirozenosti a vešel do lůna panny: stal se člověkem v Ježíši Kristu.

Přišel na tento svět. To není obraz. Za tím je dlouhá cesta.

Tato celá cesta nebyla jen „k lidem“, nýbrž ke mně.

Proroci, židovský národ, dějiny od pádu Adamova až k plnosti časů – těmi všemi přichází Bůh až ke mně. Na mě hledí Kristus.

Přichází za mnou skrze své zjevení, skrze svou činnost, skrze své slovo. A tím to ještě nekončí...

Pane, nedopusť, abys šel za mnou nekonečnou cestou až z hlubin své nedosažitelnosti, celým stvořením a svatým Písmem a když už zbývá jen jeden krok, že by tento poslední krok nenastal... Co by mi prospělo, že ses mi otevřel, kdybys ale nedošel? Pro svoji lásku nenech můj život dojít do konce, dokud se toto nestane. Amen.

(Romano Guardini, Světlo)

3. Už stíny ustupují, / dejme se světlem vést, / kde v chudé skalní slují / Bůh naším hostem jest. / S ním jako dítě přišel / a smlouvu obnovil, / když ve vině a pýše / jsme ztratili svůj cíl.

4. Noc tmavá ještě halí / nejdenní lidský žal. / Pojď s námi Boha chválit, / kdo stál jsi opodál. / Ozáren Božím světlem / unikneš temnotě / a nalezněš svůj Betlém / i spásu v životě.

5. Bůh v temnotách je skrytý, / a přec je prozřel, / když nechtěl odsouditi, / ač svět tak vzpurný byl. / Syn Boží u tvých dveří / už stojí, klepe zde. / Kdo život svůj mu svěří, / ten na soud nepříjde.

Jochen Klepper 1938 / M. Heryán

c. vánoční písně

278

VELEBME VŽDY S VESELÍM

14. stol. / 1410 / 1420 / 1505 / 1531 / 1541

1. Ve - leb - me vždy s ve - se - lím Stvo - ři - te - le
své - ho, neb pro na - še spa - se - ní
z ži - vo - ta čis - té - ho dí - tě se na - ro - di - lo,
pro - roc - tví se spl - ni - lo v je - ho na - ro -

ze - ní. Div - né to dí - tě by - lo, ne - bo
se tu spo - ji - lo božství s člo - vě - čen - stvím.

2. Neslychané vtělení / Krále nebeského, / předivné narození / Pána andělského! / Tu zpívali andělé / radostně a vesele / Stvořiteli svému, / neb lidské pokolení / skrze své narození / odňal ďáblu zlému.

3. Když byl svět popisován / z rozkazu Augusta, / šla Panna i s Josefem / do Betléma města. / Do Betléma Judova / k porodu svého syna, / aby on nás napsal / v knihy živé, nebeské, / kde jsou chvály andělské / beze vší tesknosti.

4. Viz, jaká to pokora / při tak mocném králi, / jehož v nebi andělé / bez přestání chválí! / V jesličkách leží, kvílí / panující na nebi, / moudrost Otce svého; / krásu kvítí dávaje, / ptactvo vše odívaje, / plénky oděv jeho.

5. Kriste, Králi nebeský, / od Otce poslaný / a pro naše spasení / narozený z Panny, / račiž nám pokoj dáti, / od vlků ostříhati, / pastýři, své stáde; / zlosti, bludy staviti, / od nepřátel hájiti, / náš milý ochránce!

B. Jan Táborský 1501 / 1541 / 1659 / 1877

Od Adventu k adventu aneb Ze života sboru v roce 2017

A opět je tady advent... První adventní neděli jsme započali další rok v církevním kalendáři a jen několik málo dnů nás dělí od začátku roku občanského. Rok 2017 končí. Jaký byl pro každého z nás osobně, jaký byl pro náš sbor? Přes všechna naše lidská selhání, škobrtání, zármutky, naděje vyslyšené i marné byl to rok požehnaný, za nějž jsme vděční.

V roce 2017 jsme již naplno žili ve zrekonstruované faře – v presbyterně se celoročně setkávají děti na biblických hodinách, na konfirmačním cvičení, schází se zde mládež, konají se biblické hodiny dospělých i porady staršovstva a pravidelně se schází Rodinné centrum Medvídek se všemi svými aktivitami.

V zimním období mají v presbyterně zkoušku zpěváci i flétnisté a setkávají se zde seniorky. Horní patro obývají Sedláčkovi.

Vše ještě stále září novotou a drobné nedostatky se snažíme postupně řešit. V příštích letech nás čeká splácení dluhu Jeronymově jednotě a rádi bychom pokračovali v úpravách farské zahrady i dvora. K tomu je třeba nejen dostatek finančních prostředků, ale také ruce přiložené k dílu a pochopení celého sboru. Věříme, že společnými silami snížíme sborový dluh a že také najdeme dostatek ochoty i odvahy ke společné práci i k modlitební podpoře.

V roce 2017 jsme si připomínali 500. výročí světové reformace. Martin Luther se stal ústřední postavou naší Noci kostelů, prožívali jsme s ním veselí i vážné chvíle při rodinné rekreaci na Blažkově, čerpáme z něj při nešporních pobožnostech, slavili jsme Den reformace v neděli 29. října.

Na podzim jsme s vděčností vzpomínali na bratra faráře Vladimíra Kaluse (1930–1987), od jehož úmrtí uplynulo 6. listopadu 30 let. Za jeho působení v Miroslavi byly v roce 1967 postaveny modlitebny v Moravském Krumlově a v Litobratřicích. Připomněli jsme si je vystavenými fotografiemi i vzpomínkou při bohoslužbách. Na podzim 2017, v roce 50. výročí zbudování litobratřické modlitebny, se uskutečnil její prodej. Nebylo to rozhodnutí snadné – řada z nás bude spolu s Litobratřickými ráda vzpomínat na společenství při bohoslužbách, na shromáždění (jehož jádrem byla v posledních letech už jen rodina Havlova), na společný zpěv doprovázený hrou sestry Květy Havlové na harmonium... za vše jsme vděční a těšíme se na setkání s Havlovými při bohoslužbách v Miroslavi.

V březnu se konalo volební výroční sborové shromáždění. Ve složení staršovstva došlo ke změnám – poděkovali jsme za dlouholetou službu presbytera a kurátora sboru bratru Jindřichu Machovi a sestře Rut Vesecké za deset let působení ve funkci ekonomky sboru.

Staršovstvo jedná nyní, pravidelně jednou v měsíci, ve složení: David Sedláček, farář, Lia Ryšavá, kurátorka, dále Libor Drastík, Vlastimil Fér, Daniel Lexa, Eva Ryšavá, Jaroslav Ryšavý, Jarmila Šimšová, Jana Štefková, Jiří Uhřík a Jiřina Uhříková; jako náhradnice pak Milada Zezulová a Eva Machová.

Po deseti letech služby v církvi měl bratr farář David Sedláček možnost získat studijní volno. Od začátku dubna do konce července 2017 studoval na univerzitě v Heidelbergu. V době jeho nepřítomnosti jej zastupovala sestra farářka Marta Sedláčková. Velmi si její ochoty vážíme, její kázání jsme s vděčností i zaujetím poslouchali a čerpali z nich posilu.

Sbor se schází k pravidelným bohoslužbám v miroslavském kostele a v kazatelských stanicích. Několikrát v roce vykonává bratr farář pobožnosti, často s Večeří Páně, v Hraběticích a u členů sboru, kteří se již nemohou účastnit společných setkání. Jednou za měsíc se koná biblická hodina v Domově odpočinku v Božicích a také v Mirandii, středisku Diakonie ČCE v Brumovicích (Mirandii jsme podpořili při Dárkování 2017 částkou 27 447 Kč. Vám, kteří jste přispěli svými dárky či jejich nákupem velmi děkujeme; výtěžek bude použit na vybudování zvýšených – a tedy vozíčkářům přístupných – záhonů v zahradě střediska a na ozdravný pobyt klientů). Velmi si vážíme pastorační činnosti bratra faráře. Při všech cestách po sboru, do Božic i do Mirandie ho vždy několik členů sboru doprovází – také jim za tuto službu děkujeme a vážíme si jí.

Během roku bylo v našem sboru vykonáno několik pohřebních shromáždění. Konala se jedna svatba a křtem svatým bylo přijato do společenství lidu Páně několik dětí. Za všechna tato mimořádná shromáždění jsme Pánu Bohu velmi vděční, jsou pro nás posilou ve chvílích loučení i radostí s radujícími se. Při těchto shromážděních si uvědomujeme, jak velký dar a Boží milost je možnost rozloučit se, přijmout křest či požehnání na společnou cestu životem v rámci bohoslužeb. Potvrzují nám to i hosté při těchto shromážděních, i ti odcházejí potěšeni a vděční. Děkujeme bratru faráři za srozumitelně sdělovanou zvěst evangelia.

Během roku jsme měli také milé a vzácné návštěvy při bohoslužbách, na kazatelně i v Kruhu. Jejich přítomnost je nejen radostí, ale i povzbuzením pro nás domácí. Uskutečnilo se i několik krásných koncertů a s velkou radostí přijímáme vystoupení dětí i mládeže.

Rok 2017 končí. Ohlížíme se s vděčností za každý den a s nadějí očekáváme dny příští. Náš sbor i každý z nás je součástí neklidného světa, snažme se být jeho solí, jak nás k tomu nabádá sám Ježíš Kristus. Přeji Vám požehnané Vánoce, radost, sílu i statečnost na každý den roku 2018.

Pozvání ke svátečním bohoslužbám o Vánocích 2017 a na Nový rok 2018

Miroslav

24. 12. 2017	8.30	bohoslužby
25. 12. 2017	8.30	bohoslužby s VP
26. 12. 2017	8.30	bohoslužby mládeže
31. 12. 2017	8.30	bohoslužby
1. 1. 2018	8.30	bohoslužby s VP

Bohutice

24. 12. 2017	10.00	bohoslužby s VP
1. 1. 2018	10.00	bohoslužby

Moravský Krumlov

25. 12. 2017	10.00	bohoslužby s VP
--------------	-------	-----------------

Troskotovice

25. 12. 2017	14.00	bohoslužby s VP
--------------	-------	-----------------

Kontakty:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické Miroslav

Husova 44, 671 72 Miroslav

tel.: 515 333 109; 603 186 128 (farář)

e-mail: cce.miroslav@volny.cz , web: <http://miroslav.evangnet.cz>

č. účtu: 158 263 53 09/ 0800

Představitelé sboru:

Mgr. David Sedláček, farář, a PhDr. Lia Ryšavá, kurátorka

Texty: Mgr. David Sedláček, PhDr. Lia Ryšavá

Obrazek: Jiřina Uhříková; Tiskárna Indra, Dolní Kounice

